

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
Περιβάλλον
και Αειμωσία
Κατηγορία
1323

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Όργανο όμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Αθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 54ο - ΤΕΥΧΟΣ 506 ●
● ΜΑΪΟΣ 2007 ●

● «Ίδε ό άμνός του̃ Θεοῦ ό αίρων τήν άμαρτίαν του̃ κόσμου» (Ίωάν. α΄ 29) ●

ΑΝΑΛΗΨΙΣ - ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ

Τρία διαστημικά ταξίδια

Η πίο χαρούμενη γιορτή είναι αυτή τής 'Αναλήψεως. Άλλο είναι νά πετᾶ κανείς κάτω άπ' τά σύννεφα και μέσ' στά σύννεφα, και άλλο νά πετᾶ πάνω άπ' τά σύννεφα. Πάνω άπ' τά σύννεφα δέν ύπάρχει μόλυνσις· δέν ύπάρχει όμίχλη. Άτενίζεις τό γαλανό οὔρανό και τό λαμπρό ήλιο.

Η 'Ανάληψις είναι άνάβασις του̃ Χριστοῦ και δική μας. Διαστημικό γεγονός. «Διέστη άπ' αὐτῶν», σημειώνει ό Εὐαγγελιστής (Λουκ. κδ' 51).

Όταν ένα διαστημόπλοιο ανεβαίνει, βρίσκεται στό διάστημα ανάμεσα στή γή και σέ κάποιο κοντινό πλανήτη. Όσο και άν αυτό τό διάστημα φαίνεται μεγάλο, έν συγκρίσει φυσικά πρός τίς άποστάσεις τής γής, είναι έν τούτοις πολύ μικρό έν συγκρίσει πρός τίς άποστάσεις τῶν άστέρων, πρός τή διάμετρο του̃ σύμπαντος, και πρό παντός έν συγκρίσει πρός τό διάστημα τής γής άπ' τόν οὔρανό, τό ὕλικό σύμπαν άπ' τόν αἶλο Οὔρανό.

Νά γιατί ή 'Ανάληψις είναι σπουδαιότερο άπό όποιοδήποτε άλλο άνυψωτικό γεγονός. Καλύπτει τό διάστημα τής γής και του̃ οὔρανοῦ.

Και δέν γίνεται αυτό για πρώτη φορά. Ό Χριστός πραγματοποίησε τό «διαστημικό» ταξίδι για δεύτερη φορά. Και θά τό έπαναλάβη και για τρίτη.

● Τήν πρώτη φορά διέσχισε τήν άπόστασι μόνο ως Θεός. Όταν κατέβηκε για τή σάρκωσι, τή στιγμή του̃ Εὐαγγελισμοῦ. Κατέβηκε άπ' τόν οὔρανό. Ό Υίός του̃ Θεοῦ έγινε Υίός του̃ ανθρώπου. Προηγείται ή κατάβασις, ή συγκατάβασις. Κι ακολουθεί ή ανάβασις, ή συνανώψωσις. Γεμίζει μέ τήν ένσαρκο παρουσία Του̃ τά πάντα. «Ό καταβάς αυτός έστί και ό αναβάς υπεράνω πάντων τῶν οὔρανῶν, ίνα πληρώση τά πάντα» (Έφεσ. δ' 10).

● Τή δεύτερη φορά διέσχισε τήν άπόστασι ως Θεάνθρωπος μέ μορφή ανθρώπινη. «Έφάνη ταπεινός ως άνθρωπος». Άνέβηκε κατά τήν 'Ανάληψι, σαράντα μέρες μετά τήν 'Ανάστασι. Τήν άνοδό Του̃ λίγοι προσκύνησαν, οι̃ Μαθητές.

«Καί αὐτοί προσκυνήσαντες ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης» (Λουκ. κδ' 52).

● Τὴν τρίτη φορά θά διασχίση πάλι τὴν ἴδια ἀπόστασι. Θά κατεβῆ ὡς δοξασμένος Βασιλιάς καὶ Κριτής. Θά Τόν προσκυνήσουν ὄχι λίγοι πιστοὶ χριστιανοί. Ὁλόκληρη ἡ οἰκουμένη θά πέση στὰ πόδια Του. «Κάμψει πᾶν γόνυ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων» (Φιλιπ. β' 10).

Θά κατεβῆ ὡς Θεάνθρωπος, μέ δόξα, δορυφορούμενος ἀπὸ πλῆθος ἀγγέλων.

Θά κατεβῆ κατὰ τὴ συντέλεια τοῦ κόσμου, κατὰ τὴ μέλλουσα κρίσι.

Γιὰ τὴν κάθοδό Του αὐτὴ, μίλησε ὁ Ἰδιος, ἀναφερόμενος στὴ μέλλουσα κρίσι. «Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ...» (Ματθ. κε' 31).

Μέ τὴν ἐπάνοδο τοῦ Χριστοῦ στὴ γῆ σφραγίζεται τὸ γεγονός τῆς Ἀναλήψεως. Τὸ ἓνα θαῦμα ἀποτελεῖ ἐγγύησι γιὰ τὸ ἄλλο. Τὸ μήνυμα γιὰ τὴν ἀναμενόμενη δευτέρα παρουσία τοῦ Ἰησοῦ μεταδίδουν οἱ δύο λευκοντυμένοι ἄγγελοι, πού ἐμφανίστηκαν στὴν Ἀνάληψι. «Ὅτως ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται ὄν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτόν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν» (Πράξ. α' 11).

Ἀπείρως ἀνώτερο ἀπὸ ὅποιοδήποτε ἄλλο διαστημικό γεγονός ἡ Ἀνάληψις. Τὸ διαστημόπλοιο, ἀνεβαίνοντας πρὸς τὰ πάνω, παύει νά βρίσκεται κάτω στὴ γῆ. Ὁ Χριστός, ἀνεβαίνοντας μέ τὴν Ἀνάληψι Του, δέν παύει νά παραμένῃ καὶ κάτω. «Ὁὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· Ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν» (κοντάκιο).

Πρᾶξις οἰκονομίας

Ἀνάληψις! Πρᾶξις μοναδική. Ἀλλὰ καὶ λέξις θαυμαστή.

● Λέξις τῆς οἰκονομίας. Κάνουμε, λέμε, ἀνάληψι ἀπ' τὴν τράπεζα.

● Λέξις καὶ τῆς θείας οἰκονομίας.

● Οἰκονομία λέγεται καὶ τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴ σωτηρία μας. Μόνο, πού ἢ μιά οἰκονομία, ἡ ὑλικὴ οἰκονομία, κινδυνεύει συνήθως ἀπὸ χρεωκοπία. Ἡ θεία οἰκονομία, ἡ οἰκονομία τῆς χάριτος, ποτέ δέν χρεωκοπεῖ.

● Στὴν ὑλικὴ οἰκονομία τὰ νομίσματα διολισθαίνουν καὶ χάνουν τὴν ἀξία τους. Στὴν οἰκονομία τοῦ Θεοῦ ἓνα τὸ νόμισμα: Τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ ποτέ δέν χάνει τὴν ἀξία του.

Ὁ Χριστός δέν διολισθαίνει. Εἶναι ὁ μόνος, πού δέν ὑποτιμᾶται, δέν πέφτει, δέν ἀμαρτάνει. Ὁ Χριστός μόνο ἀναφέρεται καὶ ἀναφέρει. Ἀνεβαίνει πρὸς τὰ πάνω καὶ ἀνεβάζει. «Ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν» (Λουκ. κδ' 51).

● Ἀνάληψις! Ἡ τελευταία πρᾶξις τῆς θείας οἰκονομίας. Μ' αὐτὴν συμπληρώνεται ὁ κύκλος τῆς τοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας. «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανόις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν» (κοντάκιο ἑορτῆς).

● Γιὰ νά γίνῃ ἀνάληψις ἀπὸ μιά τράπεζα, προηγείται ἡ κατὰ θεσις. Ὅσο πῖο πολλὰ καταθέτεις, τόσο πῖο πολλὰ ἀναλαμβάνεις. Κατὰ τὴν ἀνάληψι δέν ἔχουμε μόνο τὸ κεφάλαιο. Ἐχουμε καὶ τὸν τόκο.

Καὶ στό Χριστό ἔχουμε πρῶτα τὴν κατὰ θεσι. Ἄν ἡ Ἀνάληψις εἶναι ἡ τελευταία πρᾶξις τῆς θείας οἰκονομίας, ἡ κατὰ θεσις εἶναι ἡ πρώτη πρᾶξις. Καὶ δέν κατέθεσε ὁ Χριστός γιὰ μᾶς κάποια χρήματα, μερικὰ ἀγαθὰ. Κατέθεσε τὸ πᾶν. Κατέθεσε ὀλόκληρο τὸν ἑαυτό Του. Θυσίασε τὴ ζωὴ Του.

● Ποῦ κατέθεσε ὁ Χριστός τὸν ἑαυτό Του; Σέ ποιά τράπεζα; Στὴν τράπεζα τῆς Ἀγάπης. «Ὅτως ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱόν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν» (Ἰωάν. γ' 16). Καὶ ὅπως μιά τράπεζα ἔχει τὸ κεντρικὸ κατὰστημα, ἀλλὰ καὶ ὑποκαταστήματα, ἔτσι θά μπορούσαμε νά ποῦμε καὶ γιὰ τὴν Ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ.

Κεντρικό κατάστημα είναι ο ούρανός. Έκεί βρίσκεται ή καρδιά τής αγάπης. «Ο Θεός αγάπη έστίν» (Α΄ Ιωάν. δ΄ 8). Έκεί στον ούρανό βρίσκεται τό αντίκρυσμα τής αγάπης.

Σταῦλος - Σταυρός - Τάφος

Τά σπουδαιότερα ὑποκαταστήματα τής τράπεζας τής αγάπης τοῦ Θεοῦ στή γῆ είναι τρία: Ὁ Σταῦλος, ὁ Σταυρός, ὁ Τάφος.

● Στό σταῦλο καταθέτουν συνήθως ἄχυρα. Στό σταῦλο τής Βηθλεέμ ὁ μέγας Καταθέτης, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, κατέθεσε τό ἄχραντο Σῶμα Του. Ὅταν γίνεται μιά φιλανθρωπική προσπάθεια, ἀνοίγεται λογαριασμός σέ κάποια τράπεζα, καί ρωτᾶμε:

— *Ἐσύ τί καταθέτεις;*

Ἄνοιξε γιά πάντα ὁ λογαριασμός τής φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ γιά τή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου.

— *Ἐσύ, Θεέ καί Κύριε, τί καταθέτεις στήν τράπεζα τής Ἀγάπης;*

Καί παίρνουμε τήν ἀπάντησι:

— *Ὅ,τι πολυτιμότερο ἔχω, τόν Υἱό μου τόν Μονογενῆ.*

Προσφέρεται νά σαρκωθῆ. Ἡ σάρκωσις είναι ή πρώτη κατάθεσις τοῦ Θεοῦ στό λογαριασμό τής σωτηρίας.

● Ἐρχεται ὕστερα ή δεύτερη κατάθεσις. Πάνω στό Σταυρό. Ἐδῶ πλέον ὁ σαρκωμένος Υἱός ἐκούσια καταθέτει τό Θεανθρώπινο Σῶμα Του. «Εγώ τίθημι τήν ψυχὴν μου (τή ζωὴ μου) ἀπ' ἑμαυτοῦ. Ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν, καί ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν».

Προσφέρεται καί προσφέρει. Δίδεται ὅλος. «Τοῦτό ἐστι τό σῶμά μου. Λάβετε, φάγετε» (Ματθ. κοτ' 26. Λουκ. κβ' 19).

Ὁ Σταυρός είναι ή τράπεζα τοῦ Αἵματος. Ὅπως τό αἷμα σπάνιας κατηγορίας φυλάσσεται, ἔτσι, καί ἀπείρως περισσότερο, τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, θεϊκῆς κατηγορίας, προσφέρεται στό Σταυρό, μεταγγίζεται καί ζωογονεῖ τούς ἀνθρώπους καί φυλάσσεται στήν τρά-

πεζα τοῦ Αἵματος, πού λέγεται Ἐκκλησία.

Γι' αὐτό ὑπάρχει ή Ἐκκλησία, γιά νά μεταγγίσει ζωή. «Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες» (Ματθ. κοτ' 27).

Ὁ Σταυρός είναι ή κένωσις. Ὅλα τά ἀδειάζει, ὅλα τά καταθέτει στό λογαριασμό τοῦ ἀνθρώπου.

● Ἐχουμε καί τήν τρίτη κατάθεσι. Είναι ὁ Τάφος. Κατά τήν ἀποκαθήλωσι τής Μεγάλης Παρασκευῆς «κατέθεσεν (ὁ Ἰωσήφ) αὐτόν ἐν τῷ μνημείῳ» (Μάρκ. ιε' 46).

Κάποτε γίνεται ή λεγομένη κατάθεσις κλειστοῦ λογαριασμοῦ. Δέν γνωρίζουν τί κρύβει, τήν ἀξία του. Ὅταν ἀνοίγη ὁ λογαριασμός, πολλοί θαμπώνονται!

Ἔτσι θαμπώθηκαν οἱ Μυροφόρες, ὅταν ἀνοίξε ὁ Τάφος τοῦ Χριστοῦ. «Ἐξεθαμβήθησαν» (Μάρκ. ιστ' 5).

Σφραγίστηκε ὁ Τάφος. Κλειστός ὁ λογαριασμός τοῦ Σταυρικοῦ θανάτου τοῦ Ἰησοῦ. Ὅτε οἱ Μαθητές γνώριζαν τί κρυβόταν στον Τάφο. Πού νᾶξεραι, ὅτι ὁ Τάφος ἦταν ή τράπεζα τής Ζωῆς, ή τράπεζα τής Ἀναστάσεως; «Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ κατετέθη, Χριστέ, καί ἀγγέλων στρατιαί ἐξεπλήττοντο».

Ὅταν εἶδαν ἀνοιγμένο τόν Τάφο, τότε κατάλαβαν, ὅτι ή κατάθεσις στον Τάφο ἦταν ή Ἀνάστασις.

Ἀπέτυχαι ἀπόπειρες ληστείας

Ὅταν οἱ ληστές ὑποψιάζονται, ὅτι σέ κάποια τράπεζα ὑπάρχει θησαυρός μέγας, ὀργανώνουν τή ληστεία. Συνηθισμένο πλέον φαινόμενο οἱ ληστείες σέ τράπεζες. Ἄλλ' ὅταν ή τράπεζα φρουρηται καλά, τότε ἔχουμε ἀποτυχία στήν ἀπόπειρα ληστείας.

Καί στίς τρεῖς καταθέσεις τής Ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἀπέτυχε ή ἀπόπειρα ληστείας. Ὁ Διάβολος δέν είναι παντογνώστης. Δέν γνώριζε τέλεια, ποιός είναι ὁ Χριστός καί ποιό είναι τό σχέδιό Του. Ὑποψιαζόταν ἀπλῶς, ὅτι ἐπικίνδυνος ἀντίπαλός

του βρίσκεται στο πρόσωπο του Χριστού. Γι' αυτό και αποπειράθηκε.

• Όταν γεννήθηκε ο Χριστός, προσπάθησε να ληστέψη τη ζωή Του, να Τόν εξοντώσει, χρησιμοποιώντας για ληστική τόν Ἡρώδη.

Μικροί ληστές όσοι αφαιρούν χρήματα. Μεγάλοι όσοι αφαιρούν ανθρώπινες, και μάλιστα παιδικές, ζωές. Ο Θεός καταθέτει στη θαυμαστή τράπεζα της ζωής, στη μητρική ύπαρξη, τό παιδί, τό κυοφορούμενο βρέφος. Δολοφόνοι όσοι εξοντώνουν τό βρέφος, αλλά κι όσοι διευκολύνουν ληστεία ανθρώπινης ζωής.

• Αποπειράθηκε ακόμη ο Διάβολος να ληστέψη τη ζωή του Χριστού, ανεβάζοντας Τον πάνω στο Σταυρό. Ἄλλά τήν ἔπαθε. Φανταστίτε κάποιον ν' ἀφοπλίζει ληστή και να τόν εξοντώνει με τό ἴδιο του τό ὄπλο. Αυτό ἔκανε ο Χριστός. Χρησιμοποίησε τό ὄπλο του ἔχθρου, δηλαδή τό θάνατο. Με τό θάνατο ἐξώντωσε τό θάνατο. «Θανάτω θάνατον πατήσας».

Ἡ δόξα Του δόξα μας

Ἡ κατάθεσι του Θεοῦ εἶναι κατάθεσις Λυτρώσεως.

Ἡ Ἀνάληψις εἶναι ἀνάληψις Δόξας.

«Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν». Ἡ δόξα τῆς Ἀναλήψεως εἶναι και δόξα δική μας. Γιατί;

Πρίν ἀπ' τήν Ἀνάληψι, πού γιορτάζουμε, ὁ Κύριος εἶχε κάνει ἄλλη ἀνάληψι.

Μᾶς εἶχε ἀναλάβει ὄλους.

Μᾶς εἶχε πάρει πάνω Του.

Μᾶς εἶχε φορτωθῆ.

Ὁ Ἀνεύθυνος ἀνέλαβε τίς εὐθύνες τίς δικές μας.

• Φορτωμένος τήν ἀνθρώπινη φύσι, ἀνέβηκε στό Σταυρό. Ὁ Σταυρός εἶναι ἡ λύτρωσις ὄλων.

• Φορτωμένος τήν ἀνθρώπινη φύσι ἀναστήθηκε. Γι' αὐτό ἡ Ἀνάστασις Του εἶναι ἀνάστασις ὄλων.

• Φορτωμένος τήν ἀνθρώπινη φύσι ἀναλήφθηκε. Ἡ Ἀνάληψις Του εἶναι δόξα ὄλων.

Ὅταν κατέβηκε ἀπ' τόν Οὐρανό, ἦταν μόνος. Ὅταν ἀνέβηκε μέ τήν Ἀνάληψι, δέν ἦταν μόνος, ἀφοῦ δέν ἦταν μόνο Θεός, ἀλλ' ἦταν και ἄνθρωπος. Ἀνέβηκε ὡς Θεά νθρωπος. Ἐκεῖνος κατέθεσε τό κεφάλαιο τῆς Ἀγάπης, ἐμεῖς εἰσπράτουμε τόν τόκο. Χωρίς Χριστό εἰσπράτουμε τόν τόκο τῆς ἀμαρτίας, πού εἶναι ὁ θάνατος.

Μετά Χριστόν και μαζί μέ τό Χριστό, εἰσπράτουμε τόν τόκο τῆς μετανοίας, πού εἶναι ἡ αἰώνια ζωή.

Τί καταθέτεῖς;

Ἀναλήφθηκε, γιά ν' ἀναληφθοῦμε, γιά νά δοξαστοῦμε. Ἄλλά και γιά τή δική μας ἀνάληψι, πρέπει νά γίνῃ και ἡ δική μας κατάθεσις.

• Νά καταθέτουμε στά πόδια του Σταυροῦ τίς ἀμαρτίες μας. Νά ἐξομολογούμαστε.

• Νά καταθέτουμε στήν κοινωνία, ἔξω στόν κόσμο, τήν ὁμολογία μας.

• Νά καταθέτουμε στήν τράπεζα τῆς ἐλεημοσύνης τήν ἀγάπη μας,

• Νά καταθέσουμε τό νεκρό σῶμα μας, ὅταν πεθάνουμε, στήν ἐλπίδα τῆς ἀναστάσεως.

Ἄπ' τίς καταθέσεις ἐξαρτᾶται ἡ ἀνάληψις.

Ἄπ' τήν ἐδῶ ζωή μας ἐξαρτᾶται ἡ αἰωνιότητα. Ἡ θέσις μας στόν οὐρανό ὑπάρχει. Μᾶς τήν κρατᾶει Ἐκεῖνος ἀπ' τήν ὦρα, πού ἀναλήφθηκε.

Προσοχή! Ὑπάρχει φόβος νά παραμείνη κενή ἡ θέσις μας στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ὅταν θ' ἀναληφθῆ ἡ ψυχὴ μας. Δέν ζοῦμε, γιά νά εἰσπράξουμε τήν παράδεισο. Ἐκεῖνο, πού κέρδισε γιά μᾶς μέ τήν Ἀνάληψι Του ὁ Χριστός, νά μήν πάχ χαμένο.

Ἄς ἀνεβαίνουμε πνευματικά, γιά ν' ἀξιοθοῦμε νά δοῦμε Ἐκεῖνον, πού ἀνέβηκε ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν γιά μᾶς.

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
«ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ»

καλοκαίρι 2007
Κατασκήνωση

ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΠΕΡΑΧΩΡΑ ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ

*Δύο εβδομάδες στην ωραία
χριστιανική κοινότητα
για να χαρούν τα παιδιά
τη χαρά του Χριστού*

*Η κατασκήνωση
περιμένει
καί φέτος*

Σεμνός και ιεραποστολικός Ἐπίσκοπος
† Ὁ Θεσσαλιώτιδος Κωνσταντῖνος

Στίς 23 Μαρτίου 2007 ἔκλεισε τὰ μάτια, σέ ἡλικία 88 ἐτῶν, ὁ σεβάσμιος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων Κωνσταντῖνος (Σακελλαρόπουλος). Ἐξελέγη Μητροπολίτης τότε, πού ἐπί ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου (1967-1973) ἐπιστρατεύονταν γιά τίς ἐκκλησιαστικές ἐπάλλξεις ἄνδρες «πλήρεις πίστεως καί Πνεύματος Ἁγίου». Ἀνήκει στόν κύκλο τῶν δώδεκα ἐναρέτων Μητροπολιτῶν, πού τό θέρος τοῦ 1974 ἐκθρονίστηκαν ἀναπολόγητοι.

Ἐκτοτε ἐργάστηκε φιλανθρωπικά στήν περιοχή τῆς Βοιωτίας καί ιεραποστολικά, ἐνισχύοντας μέ κάθε τρόπο τήν ἐσωτερική καί ἐξωτερική ιεραποστολή.

Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία ἐφάλη τήν 25η Μαρτίου στό Μητροπολιτικό Ναό τῆς Λειβαδιάς. Χοροστάτησαν οἱ Σεβασμ. Μητροπολίτες Θηβῶν Ἱερώνυμος, Ἀττικῆς Νικόδημος, Φθιώτιδος Νικόλαος, Θεσσαλιώτιδος Κύριλλος καί Κηθύρων Σεραφεῖμ. Ἐκατοντάδες κληρικοί καί χιλιάδες λαοῦ συμπροσευχήθηκαν γιά τήν ἀνάπαυσι τῆς ψυχῆς τοῦ ἡρωικοῦ ἐπισκόπου.

Στή συνέχεια δημοσιεύουμε τήν προσλαλιά τοῦ ἱεροκήρυκος π. Δανιήλ Ἀεράκη.

Μέρα λευτεριάς σήμερα, 25 Μαρτίου. Μέρα χαρᾶς! Μέρα Εὐαγγελισμοῦ. Στόν οὐρανό χτυπᾶνε χαρούμενες καμπάνες. Ἄγγελοι κι ἅγιοι ὑποδέχονται τόν ἐπίσκοπο τῆς ἀγάπης καί τῆς φιλανθρωπίας, τόν Μητροπολίτη Κωνσταντῖνο.

● Σάν σήμερα τότε, τό 1821, ἀντήχησαν τά βουνά τοῦ Μωρηᾶ καί τῆς Ρούμελης ἀπ' τίς κλαγγές τῶν μεγάλων ἡρώων. Σήμερα τά βουνά τῆς Ρούμελης σκύβουν ν' ἀσπαστοῦν τ' ἅγιο λείψανο σύγχρονου ἥρωα καί μάρτυρα, τοῦ σεβασμίου ἐπισκόπου τῶν Ἀγράφων καί τῆς Καρδίτσας.

● Ἀράχωβα, Θήβα, Λειβαδιά σπύδουν, ποιά πρώτη θά φιλήση τ' ἁγιασμένο του χέρι, γιά νά ποῦνε στό μεγάλο εὐεργέτη τους τό μεγάλο «εὐχαριστῶ». Τό πέρασμά του ἄφησε τά ἴχνη του, στολιδία ἀγάπης, ἰδρύματα ἐλέους, φωλιές παιδικῶν καί νεανικῶν ψυχῶν.

Ὁ Σεβασμιώτ. Μητροπολίτης Θηβῶν καί Λεβαδείας Ἱερώνυμος, πού προΐσταται τῆς ἐξόδιας ἀκολουθίας, φιλοξένησε τά τελευταία χρόνια στήν περιφέρειά του τόν ἀδικως διωγμένο ἐπίσκοπο Κωνσταντῖνο. Χαιρόταν μέ τήν ποικίλη δραστηριότητά του. Κι ὅπωςδῆποτε θάχη τήν εὐλογία τοῦ μεγαλόκαρδου γέροντα.

Καί φυσικά γιά ὅλους μας εἶναι εὐλογία ἡ ὅλη του ἄμεμπτη πορεία στή γῆ.

* * *

Λιτανεύοντας τό Σταυρό τοῦ διωγμοῦ πορεύτηκε πρὸς τήν Ἀνάστασι, χωρίς ποτέ νά λυγίση. Κι ἀπέδειξε, πῶς μέ τή χάρι τοῦ Κυρίου εἶχε τά τέσσερα Ἄλφα.

● Ἦταν ὁ ἀδικημένος. Ὅταν ἀθῶος σέρνεται στήν ἐσχάτη γιά τό ρόλο του ποινή, ἀναπολόγητος, τότε οἱ ἀλυσίδες εἶναι πολύ βαρεῖες. Στήν περίπτωσι τοῦ Θεσσαλιώτιδος Κωνσταντῖνου ἦταν ἀκόμα πιό βαρεῖες. Ἦταν δικτατορικές.

● Ἦταν ὁ ἄδολος. Παρά τό ζωηρό τοῦ χαρακτήρα του καί τή ζωντάνια τῶν ἐκδηλώσεών του, ἦταν σάν μικρό παιδί. Ἄκακος. Σκοπιμότητα; Μηδέν! Πονηρία; Κάτω ἀπ' τό μηδέν. Ἀθωότητα; Ἄριστα! Ἀγάπη; Ὁλοκληρωτική.

Ἡ ἀγάπη του, συνταιριασμένη μέ τήν ἀρετή του, μοσχοβολοῦσε ὅπου κι ἄν πέρασε.

Ἡ ἀγάπη του στό Χριστό μπορεῖ νά μὴν ἀποτυπώθηκε σέ σπουδαία θεολογική γραφή. Ἀποτυπώθηκε ὅμως στά σπίτια τῆς ἀγάπης, πού πρωτοστάτησε καί πρωτομαστόρησε.

● Ἦταν ὁ ἀδούλωτος. Δέν λύγισε.

Δέν άλλαξε φρόνημα. Δέν υποχώρησε. Ποτέ δέν έπαψε νά πιστεύη, ότι είναι ό πατέρας τών παιδιών του, ό έπίσκοπος τής νύμφης, πού τον άρμοσε ή Έκκλησία. Ποτέ δέν έπαψε νά πιστεύη, ότι είναι ό κανονικός Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος.

• Ήταν ό άδιάφθορος. Ή σκουριά στά φτηνά και εύτελή μέταλλα κολλάει. Ποτέ στό διαμάντι. Κι ήταν διαμάντι ό Κωνσταντίνος. Άδάμας ήθους ό άγνός και λευκός γέροντας.

* * *

Ή ψυχή σου, σεβάσμιε έπίσκοπε, φτερούγισε. Χαιρέτισε τό γερασμένο σου σώμα και πορεύτηκε στην αιώνια νεότητα. Άνέβηκε στού θρόνου του Θεού τή δόξα τή μεγάλη. Ύψώθηκε μέ τά φτερά τής ακλόνητης πίστης και τής άνυπόκριτης αγάπης στό κεφαλόσκαλο τής βασιλείας του Θεού.

Κι άντικρύζει ή ψυχή σου τούτη τήν ώρα τίς αγιασμένες ψυχές όλων τών άδικημένων, τών «πεπελεκισμένων διά τήν μαρτυριαν του Ήσου και διά τον λόγον του Θεού» (Άποκ. κ' 4).

Άτενίζει ή ψυχή σου τό χαμόγελο τών ωραίων ψυχών, πού πικράθηκαν κι αυτές παρόμοια μ' εκείνον σε τούτη τή ζωή. Βλέπεις πρόσωπο προς πρόσωπο τίς ά-

δούλωτες ψυχές τών διωγμένων συνεπισκόπων σου.

Σέ υποδέχονται ό Χαλκίδος Νικόλαος, ό Θεσσαλονίκης Λεωνίδας, ό Άλεξανδρουπόλεως Κωνσταντίος, ό Κιλικισίου Χαρίτων, ό Δημητριάδος Ήλίας, ό Διδυμοτείχου Κωνσταντίνος, ό Παραμυθίας Παύλος, ό Λαρίσης Θεολόγος.

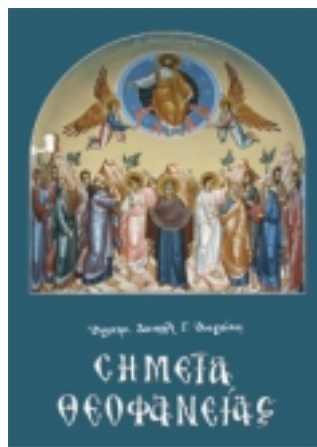
Ήσαν όκτώ στόν ουρανό. Γίνατε έννεα, ισάριθμοι τών άγγελικών ταγμάτων! Έξόριστοι από επίγειες Συνόδους, συναποτελείτε τώρα και πάντοτε σύναξι ουράνια.

Και βλέποντάς σας θ' αγάλλεται και ή ψυχή του μεγάλου άρχιεπισκόπου, πού σας άνέδειξε, του σεμνου Ίερωνύμου.

Έκείνου τήν εύχή ζητάμε. Τή δική σας εύλογία ικετεύουμε. Μαζί μέ όλους τους άγίους παρακαλείτε για τή στρατευομένη Έκκλησία. Στά δικά σας ίχνη νά βαδίσουμε. Στό δικό σας τέλος νά «καταντήσουμε».

.....

Σημεΐα Θεοφανείας

Κείμενα για όλες τίς δεσποτικές γιορτές. Σελ. 370. Μέ έγχρωμες εικόνες όλων τών θεοφανικών γεγονότων.

Τιμάται 10 €. Ταχυδρομικά 3 €.

Τηλέφ.: 213212713 και 2109765440.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Ἀναγνώσματα! Προσοχή!

Κοῖμα καί γιά κοῖμα! Εἶναι κοῖμα νά πηγαίνουν χαμένα τόσο ὑπέροχα λόγια κατά τή διάρκεια τῆς θείας Λειτουργίας. Μαργαριτάρια, πού πέφτουν στό κενό, ἀφοῦ ὅπως σερβίρονται, δέν οἰκοδομοῦν. Ὅταν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀπό ἀγγελία καί ἀπαγγελία, γίνεται φωνητική καλλιτεχνία, καταδικάζουμε σέ ἀπώλεια τήν ἱερή προσφορά τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο. Ἀλλά δέν εἶναι μόνο κοῖμα, πού χάνονται οἱ θησαυροί τῶν ἱερῶν λογίων. Ὁ τρόπος πού προσφέρονται καί ἡ ἀπροθυμία νά τά προσέξουν οἱ ἐκκλησιαζόμενοι, ὀδηγεῖ «εἰς κοῖμα καί εἰς κατάκοιμα»! Δέν χάνονται, δηλαδή, τά λόγια μόνο. Χάνονται καί οἱ ψυχές, πού δέν δέν προσέχουν τά σωτηριώδη λόγια, τά ἀναγνώσματα, ἀποστολικά, προφητικά, εὐαγγελικά.

- Μιά αἰτία, πού δέν γίνονται ὠφέλιμα τά λόγια τῆς λατρείας, καί μάλιστα τά θεόπνευστα κείμενα, εἶναι ἡ ἀπροσεξία πολλῶν ἐκκλησιαζομένων.

Μπαίνουν στήν ἐκκλησία γιά λόγους ἴσως ἐθιμοτυπικούς. Ἐνεργοῦν πέρα γιά πέρα τυπολατρικά. Καί δέν ἔχουν αὐτιά ν' ἀκούσουν. Ἔχουν τ' αὐτιά τους, ἀλλά δέν τά συνδέουν μέ τήν προσοχή καί τήν προσευχή. Κι αὐτό, διότι δέν ἔχουν δίψα «τοῦ ἀκοῦσαι λόγον Θεοῦ».

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος, πού τονίζε πάντοτε τήν ἐν πνεύματι καί προσοχῇ λατρεία, λέει: «Εἰς κοῖμα συνέρχεσθε, πρόφασιν οὐκ ἐτι περὶ τῆς ἁμαρτίας ἔχοντες, καί τοὺς ἐπιεικεστέρους ἐκκρούετε, ταῖς ὑμετέροις φλυαρίαις ἐνοχλοῦντες πάντοθεν. Ἀλλά τίς ὁ πολλῶν λόγος; Οὐκ ἀκούω τῶν ἀναγινωσκομένων, φησίν, οὐδέ οἶδα τίνα ἐστί τά λεγόμενα. Ἐπειδὴ θορυβεῖς, ἐπειδὴ ταράσσεις, ἐπειδὴ μετὰ ψυχῆς εὐλάβειαν ἐχοῦσης οὐ παραγίνῃ... Καί ὁ μὲν εὐνοῦχος (τῆς Κανδάκης -Πράξ. ἡ' 28), ἐκεῖνος ὁ βάρβαρος, οὐδέν τούτων εἶπεν, ἀλλά καί τοσούτων πραγμάτων ὄχλω κυκλούμενος, καί ἐν ὁδῷ ὢν, βιβλίον μετὰ χειρᾶς εἶχε καί ἀνεγίνωσκεν, οὐκ εἰδώς ἄπερ ἀνεγίνωσκε. Σὺ δέ καί ἐν διδασκάλων εὐπορεία ὢν, καί ἑτέρους ἔχων τοὺς ὑπαναγινώσκοντας, σκήψεις προβάλλῃ μοι καί προφάσεις» (Ε.Π.Ε. 18α,520). Μετά φ ρ α σ ι ς : Ἡ λατρευτικὴ συναξὶς ἀποβαίνει καταδικαστικὴ γιὰ σὰς. Καμμιά δικαιολογία δέν ἔχετε γιὰ τήν ἁμαρτία σας πού δέν προσέχετε σέ ὅσα λέγονται. Κι ὄχι μόνο, ἀλλά καί τοὺς εὐλαβέστερους τοὺς ἐμποδίζετε, ἀφοῦ μέ τίς φλυαρίες σας τήν ὥρα τῆς λατρείας τοὺς ἐνοχλεῖτε. Καί ποιά δικαιολογία προβάλλουν οἱ πολλοί; Δέν καταλαβαίνω, λένε, ὅσα διαβάζονται. Αὐτό συμβαίνει, ἐπειδὴ κάνεις ἐσὺ θόρυβο, ἐπειδὴ ἐσὺ προκαλεῖς ταραχή, ἐπειδὴ δέν προσῆλθες στήν ἐκκλησία μέ εὐλαβῆ διαθέσει... Θυμήσου τόν εὐνοῦχο τῆς Κανδάκης. Καίτοι ἦταν ξένος, ὄχι χριστιανός, καμμιά ἀπ' τίς δικές σου δικαιολογίες δέν εἶπε. Καίτοι τόν ἀπασχολοῦσαν τόσα πράγματα, καίτοι θόρυβος γινόταν γύρω του, αὐτός κρατοῦσε στά χέρια τό ἱερό βιβλίον καί τό διάβαζε. Καί μάλιστα χωρίς νά ξέρη τά ὅσα διάβαζε. Ἐνῶ σὺ ὁ χριστιανός, καίτοι βροῖσκεσαι μέσα στό διδασκαλεῖο τῆς Ἐκκλησίας, μέ τόση ἀφθονία διδασκάλων, καίτοι τόσοσι δίπλα σου οἱ ἀναγνώστες διαβάζουν γιὰ τό ἐκκλησίασμα, ἐσὺ καθόλου δέν προσέχεις καί προβάλλεις προφάσεις καί δικαιολογίες.

- **Διδασκαλεῖο** ἡ Ἐκκλησία. Κάποτε στό σχολεῖο δέν φταῖνε μόνο οἱ μαθητές. Φταῖνε καί οἱ δάσκαλοι. Λησμονοῦν τό βασικό τους ρόλο, κι ἀσχολοῦνται μέ καθαρά προσωπικά τους ἔργα καί ἐπιδεικτικὲς ἐνασχολήσεις.

● Στη λατρεία δέν κατανοοῦν τά ἱερά μαθήματα οἱ πιστοί, δέν τά προσλαμβάνουν, δέν τά χαίρονται, καί διότι οἱ ἐντεταλμένοι λειτουργοί καί ἀναγνώστες μετατρέπουν τά μαθήματα σέ **ἐπιδεικτικά μουσικά «τεριτίπα»!**

Τό Εὐαγγέλιο καί ὁ Ἀπόστολος εἶναι Ἐναγνώσματα. Δέν εἶναι μελωδήματα. Τό βῆμα, πού ἀπαγγέλλονται τά Ἐναγνώσματα, μεταβάλλεται δυστυχῶς σέ «σκάλα Μιλάνου», ὅπου ὁ ψάλτης, ὁ διάκονος, ὁ πρεσβύτερος, μέ περὶτεχνούς λαουγγισμούς προσπαθοῦν νά ἐντυπωσιάσουν.

● Κατά καιροῦς ἡ Ἱερά Σύνοδος ὑπενθυμίζει τόν τρόπο ἀπαγγελίας τῶν θεοπνεύστων ἀναγνωσμάτων. Ἡ τελευταία μάλιστα ἐκδοσις τοῦ «**Ἱερατικοῦ**» ἐπιμένει γιά τή σεμνή καί κατανοητή ἀπόδοσι τῶν ἀναγνωσμάτων καί τῶν εὐχῶν.

Παρά ταῦτα τήν παράδοσι τοῦ Χριστοῦ καί τῶν Ἀποστόλων, τήν ὄντως **ἱερή παράδοσι**, τήν καλύπτει τελικά κάποια **μουσική παράδοσις**, πού θυσιάζει τά πάντα, ἀκόμα καί τ' ἀγιογραφικά κείμενα, στή λατρεία τῆς «βυζαντινῆς τέχνης». Ἄλλ' ἡ βυζαντινὴ μουσικὴ εἶναι ἐθνικὴ μουσικὴ (τοῦ Βυζαντίου), φυσικά ὁμορφὴ γιά μᾶς τοὺς Ἕλληνας, ἀλλά δέν ταυτίζεται μέ τήν Παράδοσι τῶν «*καθ' ἡμᾶς φρικτῶν μυστηρίων*».

● Τό Εὐαγγέλιο καί ὁ Ἀπόστολος εἶναι Ἐναγνώσματα.

□ Στὴν Ἰουδαϊκὴ **Συναγωγὴ** οἱ προφητεῖες ἀναγινώσκονταν κάθε Σάββατο (Πράξ. ιγ' 27).

□ Τόν τρόπο αὐτό ἐπέλεξε ὁ ἴδιος ὁ **Κύριος**. Σηκώθηκε μέσα στὴ Συναγωγὴ καί ἀνέγνωσε (δέν τραγούδησε) τόν προφήτη Ἡσαΐα (Λουκ. δ' 16).

□ Τὴν νοητὴ ἀνάγνωσι πρὸς γνώσι καί οἰκοδομὴ τοῦ λαοῦ χρησιμοποιοῦσαν καί οἱ **Ἀπόστολοι**. Στὸ περίφημο ἰδ' κεφάλαιο τῆς Α' πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῆς, ὁ ἀπόστολος Παῦλος τονίζει: «Πῶς ἐρεῖ ὁ λαὸς τὸ Ἀμὴν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστία, ἐπεὶ τί λέγεις οὐκ οἶδε;» (Α' Κορ. ἰδ' 16).

● Ρωτᾶει ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ **Φίλιππος** τὸν ἄρχοντα, πού πάνω στ' ἀμάξι του διάβαζε τὴ Γραφή: «Ἐραγε γινώσκεις ἅ ἀναγινώσκεις;» (Πράξ. η' 28).

Σχετικὸ εἶναι καί τὸ ἐρώτημα τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου: «Ἐρα ἴστε, τί ταῦτα εἶπε προφήτης ἢ ἱστοριογράφος ἢ ἀπόστολος ἢ εὐαγγελιστής;... Καὶ ἀνελθὼν ὁ ἀναγνώστης λέγει πρῶτον τὸ βιβλίον τίνος ἐστί, τοῦ δεινὸς τυχόν προφήτου ἢ ἀποστόλου ἢ εὐαγγελιστοῦ, καὶ τότε λέγει ἅ λέγει, ὥστε εὐσημότερα ὑμῖν εἶναι, καὶ μὴ μόνον τά ἐγκείμενα εἰδέναι, ἀλλὰ καὶ τὴν αἰτίαν τῶν γεγραμμένων» (Ε.Π.Ε. 24, 420). Μετὰ φρασῖς: Ἐραγε γνωρίζετε ποιὸς προφήτης τά εἶπε αὐτὰ ἢ ποιὸς ἱστοριογράφος ἢ ποιὸς ἀπόστολος ἢ ποιὸς εὐαγγελιστής;... Ὅταν ὁ ἀναγνώστης ἀνεβαίνει στό βῆμα, πρῶτα λέει τίνος εἶναι τὸ βιβλίον, ἐκείνου δηλαδὴ τοῦ προφήτου ἢ τοῦ ἀποστόλου ἢ τοῦ εὐαγγελιστοῦ. Ὑστερα διαβάσει ὅσα διαβάσει, ὥστε νά καθίστανται, ὅσο γίνεται, σαφέστερα σέ σᾶς. Ἔτσι ὥστε νά γνωρίζετε ὄχι μόνον πού βρῖσκονται τά θεῖα λόγια, ἀλλὰ καὶ τὴν αἰτία πού γράφτηκαν καὶ ποιὸς τά εἶπε.

● Νά μὴ ξαναποῦμε ψέματα! Ἐξαγγέλλει ὁ λειτουργός: «*Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν!*». Κι ὁ ψάλτης δέν ὑπακούει. Προβαίνει σέ ἐκτροπή. Ἄντι γιά Ἀνάγνωσμα μεταβάλλει τόν Ἀπόστολο σέ μουσικὸ κομματί. Κι ὁ λειτουργός, ἀντὶ νά τόν ἐπαναφέρῃ στὴν τάξι, τὸν εὐλογεῖ πάλι μέ ψέμα: «*Εἰρήνη σοὶ τῷ ἀναγνῶντι!*»!

● Μακάριος ὁποῖος ἀναγινώσκει μέ νόημα τὸ ἱερό κείμενο! Καὶ πρὸ παντός μακάριοι ὅσοι τὸ ἀκοῦνε, τὸ προσέχουν καὶ τὸ τηροῦν (Ἀποκ. α' 3)!

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α' ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Σύναξις αγάπης

Α' Κορ. 18' 1-6

Ἡ ἀγάπη πάνω ἀπό ὅλα (στ. 1)

Ἦμας καί σύναξις. Τό μεγαλεῖο τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί ἡ ζωή της, εἶναι ἡ σύναξις της. Περισσότερο στήν κοινή λατρεία. Καί πιά ζωντάνη στή θεία λειτουργία, πού καλεῖται καί Εὐχαριστιακή σύναξις.

Πόσο πλησιέστερα πρὸς τό Χριστοπαράδοτο Μυστικό Δείπνο θά ἦμασταν, ἂν μελετούσαμε ὅλοι, καί μάλιστα κληρικοί καί ψάλτες, τό 14ο κεφάλαιο τῆς Α' πρὸς Κορινθίους!

Ἄς παρακολουθήσουμε, πῶς ὁ Παῦλος παραμερίζει σιγά-σιγά ὄχι μόνο κοσμικά καί ἀντιχριστιανικά στοιχεῖα, ἀλλά καί στοιχεῖα ἀγιοπνευματικά μέν, μὴ ὠφέλιμα ὅμως γιά τήν οἰκοδομή τῶν πιστῶν. Τά παραμερίζει γιά νά λάμπουν τά στοιχεῖα τῆς ζωντανῆς λατρείας καί τοῦ κατηχητικοῦ λόγου.

• Ἡ γλωσσολαλία καί ἄλλα χαρίσματα, ἀπ' τή στιγμή, πού ἀποπροσανατόλιζαν τοὺς χριστιανούς ἀπ' τήν ἀγάπη καί τήν ἐνόηση, ἔπρεπε ν' ἀτονίσουν!

• Ὅσα λέγονται κατὰ τήν κοινή προσευχή, καί μάλιστα κατὰ τήν εὐχαριστιακή σύναξι, πρέπει νά λέγονται ζωντανά, κατανοητά, ἀνεπιτήδευτα, ταπεινά. Δέν λέγονται γιά τό Θεό. Ἐκεῖνος τά ξέρει. Λέγονται, «ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομήν λάβῃ» (στ. 5).

Ἡ ἀγάπη τονίζεται ὡς ἡ πηγή τῆς λατρευτικῆς συνάξεως καί ζωῆς. Ἄλλωστε σύναξις σημαίνει ἀγάπη· κατάργησις τοῦ «ἐγώ» καί ἔξαρσις τοῦ «ἐμεῖς» ἐξάλειψις τοῦ ἀτομικοῦ καί λάμψις τῆς κοινωνίας τοῦ Θεοῦ.

Ἐπιδίωξις δέν εἶναι νά γίνουμε θεολογικά ἐγκυκλοπαιδικά λεξικά ἢ προφῆτες τῶν μελλόντων γεγονότων. Ἐπιδίωξις εἶναι ἡ ἀγάπη, πού αὐτή κάνει τά μεγαλύτερα θαύματα. Λέει,

ὁ Παῦλος: «Διώκετε τήν ἀγάπην ζηλοῦτε δέ τά πνευματικά, μᾶλλον δέ ἵνα προφητεύετε». Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Νά ἐπιδιώκετε τήν ἀγάπην. Καί νά ἐπιθυμῆτε μέ ζῆλον τά χαρίσματα τοῦ Πνεύματος, καί περισσότερο νά προφητεύετε, δηλαδή, νά διδάσκετε μέ τήν ἔμπνευσι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος».

• Κυνηγᾶμε τήν ἀγάπη. Τήν χρειάζομαστε ὅπωςδήποτε.

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μᾶς κυνηγᾷ σ' ὅλη μας τή ζωή, ὅσο κι ἂν ξεφεύγουμε. Ὁ ψαλμοδός, συγκινημένος ἀπ' τό κυνηγητό τῆς ἀγάπης, λέει: «Τό ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου» (Ψαλμ. κβ' 6).

«Διώκετε τήν ἀγάπην» (στ. 1).

Εὐκόλα γλιστράει ἡ ἀγάπη ἀπ' τά χέρια μας. Τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, καί μάλιστα στή σύναξι, στήν κοινή λατρεία εἶναι νά βοηθᾷ τοὺς πιστοὺς νά μὴ χάσουν τήν ἀγάπη.

• Ὅταν ἔχομε ὡς ἀγάπη τήν... Ἀγάπη καί βασικός κανόνας τῆς λατρευτικῆς ζωῆς εἶναι ἡ Ἀγάπη, τότε ἱεραρχοῦμε σωστά καί τά χαρίσματα. Μᾶς ἀρέσουν τά πνευματικά χαρίσματα, πού περιέχουν λόγο, προσφορά, οἰκοδομή, καλλιέργεια πνευματική. «Ζηλοῦτε δέ τά πνευματικά, μᾶλλον δέ ἵνα προφητεύετε» (στ. 1).

Λόγος ὄχι ἀκατάληπτος (στ. 2-3)

Πνευματικό χάρισμα θεωρεῖ τό προφητικό. Καί προφητικό εἶναι τό διδακτικό. Οἱ προφῆτες ἦσαν κήρυκες τοῦ Θεοῦ στό λαό τοῦ Θεοῦ. Μιλοῦσαν διδακτικά στό λαό.

Προφήτης εἶναι ὁ ζῶν κατὰ Θεόν, ὅπως ὁ Ἡλίας, ὁ ὄρων τό Θεό, ὁ Μωυσῆς, ὁ διδάσκαλος τοῦ λαοῦ, ὁ Ἡσαΐας ἢ ὁ Ἱερεμίας, ὁ ἐξηγητής τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ, ὁ Δανιήλ, ἀλλά καί ὁ κήρυκας τῆς ἀλήθειας καί τῆς μετανοίας, ὁ βαπτιστής Ἰωάννης.

Οί προφήτες δέν ἱκανοποιοῦν ἐσχατολογικές περιέργειες. Φανερόνουν τό σχέδιο καί τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Προκειμένου δέ γιά τούς προφήτες στό κῶρο τῆς Καινῆς Διαθήκης, τούς φωτισμένους διδασκάλους, τά ὅσα λέγουν εἶναι σαφῆ καί καθαρά. Ποτέ ἀκαταλαβίστικα καί «σιβυλλικά». Μακρυνά ἀπό τό κῶρο τῆς λατρείας τῆς Ἐκκλησίας τό ἀσαφές καί ζοφῶδες. Λέει ὁ ἱ. Χρυσόστομος: «Ὁφελίμον τό σαφές καί εὐληπιον τοῖς ἀκούουσι» (Ε.Π.Ε. 18α,458). Μετάφρασις: Ὁφελίμο εἶναι τό σαφές· ἐκεῖνο, πού κατανοοῦν οἱ ἀκροατές.

● Τό ὅτι εὐθύς ἀμέσως ὁ Παῦλος συγκρίνει τή γλωσσολαλία μέ τήν προφητεία (διδασκαλία), αὐτό δέν σημαίνει, ὅτι ἕνα ἀπ' τά δύο ἀπορρίπτεται ὡς προερχόμενο ἀπό ἀκάθαρτο πνεῦμα, ἢ καθιερόνεται ὡς προερχόμενο ἀπ' τό Ἅγιο Πνεῦμα. Κριτήριο δέν εἶναι ἡ προέλευσις τῶν χαρισμάτων, πού εἶναι κοινή, τό «αὐτό Πνεῦμα», τό Ἅγιο Πνεῦμα. Κριτήριο εἶναι ἡ ὠφελιμότητα. «Ὁ λαλῶν γλώσση οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλά τῷ Θεῷ· οὐδεὶς γάρ ἀκούει, πνεύματι δέ λαλεῖ μυστήρια· ὁ δέ προφητεύων ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομῆν καί παράκλησιν καί παραμυθίαν» (στ. 2-3).

● Ἐκεῖνος, πού μιλοῦσε μέ τό χάρισμα τῆς γλωσσολαλίας, φυσικά μιλοῦσε ὡς ἄτομο στό Θεό. Κανείς δέν καταλάβαινε τίποτε.

Ἦταν κακό αὐτό;

Οὔτε τελείως ἄχρηστο ἦταν, γιατί δέν θά τό ἔδινε τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, ἀλλ' οὔτε καί ὠφελίμο. Ἄν τελικά θά ἐπικρατοῦσε ἕνας τέτοιος τρόπος προσευχῆς, θά εἶχαμε ἕνα ἀτομοκεντρισμό, πού φυσικά θά κατέπνιγε τό κοινωνικό στοιχείο τῆς συνάξεως.

● Τί θά ἔλεγε τόσο ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὅσο καί ὁ ἱ. Χρυσόστομος, γιά τόν τρόπο, πού ὠρισμένοι λειτουργοί τῆς Ὁρθοδόξου λατρείας, ἀλλά καί ψάλτες ἀρθρώνουν τά λεγόμενα καί ψαλλόμενα; Σήμερα οὔτε ὁ τρόπος εἶναι ἀγιοπνευματικός, οὔτε οἱ ἴδιοι κατανοοῦν ὅσα λένε, ὅσα «βαπτολογοῦν» (Ματθ. στ' 7).

Νομίζουν, ὅτι πρέπει πάση θυσίᾳ νά λειχτοῦν «τά γράμματα», νά τηρηθῆ τό «τυπικό». Τά λεγόμενα στή λατρεία, ἐπὶ τῇ βάσει καί τοῦ «τυπικοῦ», λέγονται «εἰς ἐπίκοον πάντων», πρὸς ὠφέλεια ὅλων τῶν συναγμένων. «Ὁ δέ προφητεύων ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομῆν καί παράκλησιν καί παραμυθίαν» (στ. 3).

● Ὁ διάκονος τῆς Ἐκκλησίας, καί μάλιστα

ὁ λειτουργός, εἶναι διδάσκαλος. Ἄπευθύνεται ὄχι σέ «κούτσουρα», ἀλλά σέ νοήμονα πρόσωπα. «Ἀνθρώποις λαλεῖ».

● Σκοπός του ὄχι ἡ ἐπίδειξις οὔτε ἡ μυστικοπάθεια. Σκοπός του τά τρία αὐτά, πού ἀναφέρει ὁ ἀπόστολος Παῦλος. «Λαλεῖ οἰκοδομῆν καί παράκλησιν καί παραμυθίαν» (στ. 3).

Οἰκοδομή. Βγαίνει στηριγμένος ἀπό τή λατρευτική σύναξι ὁ χριστιανός.

Παράκλησις. Ἐνισχύεται καί ἐνθαρρύνεται πνευματικά.

Προσφέρεται ὁ Χριστός; Ἦ μέ τά ὅσα δευτερεύοντα, πού ὑπεισπλήθαν δῆθεν ὡς ὀρθόδοξος παράδοσις, κρύφτηκε ὁ Χριστός; Ὅταν μέ τό λόγο, μέ τίς εὐχές, μέ τήν συμφωνωδία, μέ τή ζωντανή προσευχή, πρό παντός μέ τί θεία Κοινωνία, γίνεται ἕνα ὁ πιστός μέ τό Χριστό καί μέ τούς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς του, τότε θά ἐπαναλαμβάνη μέ τόν Παῦλο: «Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ» (Φίλιπ. δ' 13).

Παραμυθία. Ὁ πληγωμένος ἄνθρωπος στή σύναξι, μαζί μέ τούς ἀδελφούς, βρῖσκει παρηγοριά. Ὁ λόγος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι κατ' ἐξοχήν παραμυθητικός.

Δέν παραμυθιάζουμε τούς ἀνθρώπους μέ ἀνόπτες, κάποτε καί ἀγυρτικές διηγήσεις. Παραμυθοῦμε καί παραμυθούμεθα, διότι ὅλοι εἴμαστε «ὀλιγόψυχοι» (Α' Θεσ. β' 12).

Γιά τούς ἄλλους (στ. 4-5)

Οἱ Ἀπόστολοι λαλοῦσαν γλώσσες ἀπ' τίς ὑπάρχουσες, γιά νά γίνη γνωστό τό Εὐαγγέλιο «ἐν ὅλῃ τῷ κόσμῳ».

Οἱ γλωσσολαλοῦντες δέν εἶχαν ἱεραποστολικό σκοπό. Καί Ἐκκλησία χωρίς ἱεραποστολή εἶναι Ἐκκλησία χωρίς ἀγάπη.

Δέν ἤθελε ὅμως ὁ ἀπ. Παῦλος ἀπότομα νά τούς ἀποσπάσῃ ἀπ' τήν ἐπιθυμία τῆς γλωσσολαλίας, καίτοι γνώριζε ὅτι καί δέν οἰκοδομεῖ τό λαό καί σέ ὑπερηφάνεια ὀδηγεῖ. Θά πετύχη τό ἀποτέλεσμα, πού πρέπει, μέ τίς ἀλλεπάλληλες συγκρίσεις. Συνεχίζει λοιπόν: «Ὁ λαλῶν γλώσση ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δέ προφητεύων ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ. Θέλω δέ πάντας λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δέ ἵνα προφητεύτε· μείζων γάρ ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις, ἐκτός εἰ μὴ διερμηνεύει, ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομηθῆ» (στ. 4-5). Στήν ἀπλοελληνική: «Ἐκεῖνος, πού γλωσσολαλεῖ, οἰκοδομεῖ τόν ἑαυτό του, ἐνῶ ἐκεῖνος, πού προφητεύει, οἰκοδομεῖ τήν

ἐκκλησία. Θέλω δέ ὅλοι σεις νά μιλάτε γλώσσες, περισσότερο ὅμως θέλω νά προφητεύετε, νά διδάσκετε. Διότι αὐτός, πού διδάσκει, εἶναι ἀνώτερος ἐκείνου, πού γλωσσολαλεῖ, ἐκτός ἂν ὁ τελευταῖος ἐρμηνεύῃ τὰ ὅσα λέγει, γιά νά οἰκοδομηῆται τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας».

• Ἀφήνει ὁ Ἀπόστολος περιθώριο πνευματικῆς ὠφελείας καί σωτηρίας καί γι' αὐτόν, πού ἐπιζητεῖ τό χάρισμα τῆς γλωσσολαλίας.

Ἄν ὁ ἴδιος κατανοῇ τὰ ὅσα ἀκαταλαβίστικα λαλεῖ. Ἄν τό χάρισμα τό ἐπιζητῆ πρός διδασχά τῶν ἀδελφῶν. Ἄλλ' αὐτό ἀπαιτεῖ καί τό ἄλλο χάρισμα, τῆς «ἐρμηνείας» τῶν γλωσσῶν.

Σέ πολλές περιπτώσεις ὑπῆρχε «ὁ διερμηνεύων». Ἀλλά καί στήν περίπτωση αὐτή, τόσο στόν γλωσσολαλοῦντα, ὅσο καί στόν διερμηνεύοντα, ὑπῆρχε ὁ κίνδυνος τοῦ ὑποκειμενισμοῦ, τοῦ ἐγωισμοῦ καί τῆς πλάνης.

Ὅποιος τόσο πολύ θαυμάζει τή γλωσσολαλία, τήν ἔχει μπροστά του καί μπορεῖ καθημερινά νά τήν ἀπολαμβάνῃ. Πρόκειται γιά τήν Καινή Διαθήκη. Τά βιβλία τῆς γράφθηκαν ἀπό ἀγράμματους, σέ γλώσσα, πού τούς τήν δίδαξε κατ' εὐθείαν τό Πνεῦμα τό Ἅγιο.

Ὅσα ὁ Θεός ἤθελε γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων, τά ἀποκάλυψε στήν Ἁγία Γραφή. Καί ἔδωσε στήν Ἐκκλησία Του τό ἔργο (χάρισμα) τῆς ἐρμηνείας τῶν Γραφῶν.

Ὅποιος διδάσκει ὅσα λέει ἡ Ἁγία Γραφή, ὁ «προφητεύων», ὁ διδάσκαλος τοῦ Εὐαγγελίου, δέν κινδυνεύει τόσο νά πληγῇ ὁ ἴδιος ἀπ' τόν ἐγωισμό καί νά προκαλέσῃ στούς ἄλλους τό φθόνο, ὅσο ἐκεῖνος, πού ἐμφανίζονταν ὅτι ἔχει ἀποκλειστική συνέντευξι μέ τό Πνεῦμα τό Ἅγιο (ὁ γλωσσολαλῶν)!

• Δέν θά τόν πείραζε τόν Παῦλο νά εἶχαν οἱ χριστιανοί καί τό χάρισμα τῆς γλωσσολαλίας. Ἀλλά δέν τό θεωρεῖ ἀναγκαῖο καί κρήσιμο, ἐνῶ ἀποβαίνει ἄκρως ἐπικίνδυνο.

• Προτιμᾷ, συνιστᾷ καί σιγά-σιγά ἐπιβάλλει τό χάρισμα τῆς ἀγάπης.

Ἡ ἀγάπη ὡς πνευματική ὠφέλεια (στ. 6)

Ἡ ἀγάπη δέν εἶναι μόνο νά ἱκανοποιῆς τίς ὑλικές ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων, κατά τήν «ἐκάστου ἰδίαν χρειάν». Ἡ ἀγάπη «μείζων» εἶναι νά ἱκανοποιῆς τίς πνευματικές ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων. Πεινᾶνε σωματικά, ἀλλά κυρίως πεινᾶνε τό Θεό. Ὅποιος μέ τή σωστή καί

ζωντανή διδασκαλία του χορταίνει τούς ἄλλους πνευματικά καί δίνει τόν Ἄρτο, τόν Ἰησοῦ Χριστό, ὅλα τούς τά δίνει.

Ἄν ἡ ἀγάπη εἶναι «μείζων» ὄλων τῶν καρισμάτων, τότε ἡ διδασχά, τό «προφητεύειν», τό νά προσφέρῃς ἀπλᾶ καί ἐλκυστικά τό λόγο τοῦ Χριστοῦ, εἶναι «μείζων», ἀνώτερο τοῦ νά μιλάς ὑψηλή φιλοσοφία, τοῦ νά λαλήῃς ἀκατάληπτα, τοῦ νά ἐκφράζεσαι «κουλτουριάρικα», θηρεύοντας λέξεις καινοφανεῖς καί πλέκοντας προτάσεις, πρωτοτυπίας καί περιεργείας χάριν.

Ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι ὠφελιμιστική. Εἶναι ὅμως ὠφελιμῆ. Εἶναι χρηστή, γιατί ἔχει τό Χριστό. Εἶναι χρήσιμη, διότι προσφέρει τό κάτι ἄλλο, πού εἶναι τό πᾶν τό λόγο τῆς ζωῆς.

• Ὁ Παῦλος αἰσθανόταν, ὅτι εἶναι ὄργανο τοῦ ζωντανοῦ, ἀλλά καί ἀποκεκαλυμμένου λόγου. Ὅσα τοῦ ἀπεκάλυψε ὁ Θεός δέν ἦταν διαφορετικά ἀπό ἐκεῖνα, πού κήρυξε στούς λοιπούς Ἀποστόλους. Ἀνάγκη τῆς ζωῆς του εἶχε γίνει ἡ μετάδοσις τῆς εὐαγγελικῆς ἀποκαλύψεως σ' ὅλους τούς ἀνθρώπους.

Δέν ἦταν ὁ κρυψίνους, πού κρατᾷ σέ ἀγωνία τούς ἀνθρώπους γιά τό τί θά τούς πῆ σέ λίγο, ἀφοῦ συνομιλήσῃ μέ τό Πνεῦμα τό Ἅγιο! Ἦταν ὁ κήρυκας τῆς διαφάνειας. Ὅσα φανέρωσε ὁ Θεός, αὐτά κηρύττει στούς ἀνθρώπους. Ἐπομένως πρός τί νά χρησιμοποίησῃ τό χάρισμα τῆς γλωσσολαλίας; Τοῦ ἄρκοῦσε τό χάρισμα τῆς ἀγάπης (Β' Κορ. ια' 28).

Σημειώνει: «*Νυνί δέ, ἀδελφοί, ἐάν ἔλθω πρός ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί ὑμᾶς ὠφελήσω, ἐάν μή ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει ἢ ἐν γνώσει ἢ ἐν προφητείᾳ ἢ ἐν διδασχῇ;*» (στ. 6).

• Ἄν σήμερα ἐρχόταν ὁ ἀπόστολος Παῦλος, «*ἵνα λαλήσῃ ἐν διδασχῇ*» (στ. 6), γιά νά κηρύξῃ καί νά ἐξηγήσῃ π.χ. μιά ἀπ' τίς Ἐπιστολές του, καί συγχρόνως σέ μικρή ἀπόστασι ἀπ' τό Παύλειο βῆμα βρισκόταν τό κελλί ἐνός «προορατικοῦ γέροντα», τί λέτε; Σέ ποιόν θά πῆγαιναν οἱ περισσότεροι ἀπ' τούς σημερινούς ὀρθοδόξους; Σίγουρα ἐλάχιστοι θά πρόσσεχαν στόν Παῦλο, ἐπιζητώντας αὐθεντικό Εὐαγγέλιο καί αἰώνια ζωή. Πλήθη ὅμως θά συνέρρεαν στόν «προορατικό», γιά νά πληροφρηθοῦν κάτι γιά τόν... ἀντίχριστο ἢ γιά νά ἱκανοποιήσῃν νοσηρές περιέργειες ἢ ἀκόμα, γιά νά καυχηθοῦν, ὅτι γνώρισαν τόν «γέροντα» τάδε!

Δ.Γ.Α.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Ἡ ἐπιλογή τοῦ κόσμου

Ἰάντως δέν ψήφισαν οἱ Ἰουδαῖοι τὸ Χριστό. Οἱ θρησκευτικοὶ τους ἄρχοντες ἔπεισαν τοὺς ὄχλους νὰ ψηφίσουν τὸ ληστή, ὄχι τὸν Εὐεργέτη· τὸ Βαραββᾶ, ὄχι τὸ Χριστό! (Ματθ. κζ' 20).

Ποῖον νὰ πρωτοσχολιάσης γιὰ τὴ ἔναντι τοῦ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ στάσι;

- Τὸν Πιλάτο, πού θυσίασε τὸ δίκαιο στό βωμό τῆς προσωπικῆς του καριέρας;

- Τοὺς ἀρχιερεῖς, πού ἀποκαλοῦν τὸν Ἄγαθὸ Κύριο, «κακοποιό» καὶ θυσιάζουν τὴν Ἀλήθεια στό βωμό τῆς δικῆς τους θρησκευτικῆς ψευτοεξουσίας;

- Τοὺς ὄχλους, πού μεταβάλλονται σέ ἄβουλα νούμερα καὶ ψηφίζουν κατευθυνόμενοι ἀπ' τὴν πλύσι ἐγκεφάλου;

Τὴν ἀπάντησι γιὰ τὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ δίνουν ἡ Ἀνάστασις καὶ ἡ Πεντηκοστή. Ὁ ἀπόστολος Πέτρος μετὰ τὴν Πεντηκοστή τονίζει τίς τρεῖς πραγματικότητες:

- Ἡ *μία*: Δέν ἰσχύει τὸ «Ὅ,τι θέλει ὁ λαός». Εὐθαρσῶς καταγγέλλει στό λαό τὸ... λαό: «Ὑμεῖς τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἠρνήσασθε καὶ ἠτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν» (Πράξ. γ' 14).

- Ἡ *ἄλλη*: Δέν μπορούσε νὰ παραμείνι γιὰ πολὺ στό κρατητήριο τοῦ θανάτου ὁ Χριστός. Πῆρε μόνος Του τὸ ἀπολυτήριο, πού λέγεται Ἀνάστασις, ἀφοῦ πάντοτε ἔχει τὸ εἰσιτήριο, πού λέγεται Ζωή. «Οὐκ ἔστι δυνατόν κρατεῖσθαι ὑπὸ τῆς φθορᾶς τὸν ἀρχηγόν τῆς ζωῆς» (Πράξ. β' 24).

- Ἡ *τρίτη*: Δέν εἶχαν ὅλοι τὴν ἴδια εὐθύνη γιὰ τὴν ἐχθρική στάσι ἔναντι τοῦ Χριστοῦ. Σέ πολλοὺς ὑπῆρχε τὸ ἐλαφρυντικό τῆς ἀγνοίας: «Οἶδα ὅτι κατὰ ἀγνοίαν ἐπράξατε, ὥσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν» (Πράξ. γ' 17).

Σήμερα στὸν τόπο μας ἰσχύει τὸ ἐλαφρυντικό τῆς ἀγνοίας; Ἡ ἱστορία εἴκοσι αἰῶνων προσφέρει μυριάδες ἀποδείξεις, ὅτι ὁ Χριστός εἶναι «ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων». Ἡ Ἐκκλησία Του ἀποτελεῖ ζωντανή μαρτυρία τῆς Ἀναστάσεως.

Γιὰ τὴν τόση καταφρόνησι τοῦ προσώπου καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπ' τὴ μεγάλη πλειονοψηφία τῶν λεγομένων ὀρθοδόξων Ἑλλήνων;

Γιὰ τὸ Χριστὸς δέν ἀποτελεῖ τὴν *πρῶτη ἐπιλογή* τους; Ἐχουν ἀνακαλύψει μήπως κάτι ἀγιώτερο καὶ δυνατώτερο;

Ὁχι! Τὴν αἰτία, πού ἔμπρακτα καταψηφίζεται ὁ Χριστὸς ἄς τὴν ἀναζητήσουμε στὰ λόγια τοῦ Ἰδίου: «Πᾶς ὁ φαῦλα πράσων μισεῖ τὸ Φῶς καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ Φῶς» (Ἰωάν. γ' 20)

Ματωμένο Εὐαγγέλιο!

Ἰγάπη στό Χριστό σημαίνει ἀγάπη στό Εὐαγγέλιό Του. Καὶ τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι ὡ-

ἸΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἐκδότης: Παναγ. Καραθανασόπουλος

Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212107 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδᾶς, Ἰωαννίνων 6 - Μοσχᾶτο

Ἐτησία συνδρομή:

Ἐσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ καὶ Αὐστραλίας: δολλάρια 30.

Ἐπιταγές καὶ ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

ραίο στολίδι, πού τό ἐπιχρυσώνουν ἢ τό ἐπαργυρώνουν καί τό τοποθετοῦν στήν ἅγια Τράπεζα!

Βρίσκεται καί στήν **ἅγια Τράπεζα**, ἀλλά καί σέ **κάθε σπίτι**, πρὸς καθημερινή μελέτη. Τό Εὐαγγέλιο εἶναι ὁ λόγος τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι ἡ διδαχὴ τῶν Ἀποστόλων. Εἶναι ἡ γλυκεῖα τροφή τῶν πιστῶν. Εἶναι τό **μῆνυμα** τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας.

• Ἐντολή τοῦ Κυρίου μας εἶναι νά μή κρατᾶμε τό Εὐαγγέλιο μόνο γιά τόν ἑαυτό μας, ἀλλά νά τό **ξαπλώνουμε** σ' ὅλο τόν κόσμο: «Πορευθέντες εἰς τόν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τό εὐαγγέλιον πάση τῇ κτίσει» (Μάρκ. ιστ' 15).

• Οἱ περισσότεροι λεγόμενοι ὀρθόδοξοι χριστιανοί **περιφρονοῦν τό Εὐαγγέλιο**. Δέν τό ἔχουν καθημερινό ἐντρυφήμα. Δέν τό μελετοῦν. Δέν τό γνωρίζουν. Πολύ περισσότερο, δέν τό διαδίδουν.

• Πῶς, λοιπόν, νά μή θαυμάση κανεῖς χριστιανούς ἄλλων «ὁμολογιῶν», πού διεισδύουν στά πλέον ἀντιχριστιανικά περιβάλλοντα, γιά νά ἐκδώσουν καί νά μεταδώσουν τό Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ;

Ἡ περίπτωση τῶν τριῶν χριστιανῶν, πού βρέθηκαν στίς 18 Ἀπριλίου 2007 **κατακρεουργημένοι** ἀπό ἐθνικιστές Τούρκους στά Μαλάτια τῆς Νοτιοανατολικῆς Τουρκίας, συγκλόνησε τήν παγκόσμια κοινὴ γνώμη. Ἐνῆκαν σέ ἱεραποστολικό κλιμάκιο, πού ἔχει ἰδρύσει στήν περιοχή ἐκδοτικό οἶκο πρὸς **διάδοσι τῆς Ἁγίας Γραφῆς**.

• Τό **μελάνι** τοῦ Βιβλικοῦ τυπογραφείου ἀναμίχθηκε μέ τό **αἷμα** τῶν τριῶν ἐργατῶν τοῦ Εὐαγγελίου. Οἱ μανιακοὶ χριστοκτόνοι, ἀφοῦ τοὺς ἔδεσαν χειροπόδαρα, τοὺς ἔκοβαν σιγά-σιγά τὰ πόδια καί τὰ χέρια κι ὕστερα τοὺς **ἀποκεφάλισαν!**

• Διῶκτες ἀδίστακτοι τοῦ Εὐαγγελίου οἱ φανατικοὶ ἰσλαμιστές. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει πλῆθος **Νεομαρτύρων**, πού βασανίστηκαν καί ἐσφάγησαν ἀπ' τοὺς **Τούρκους** γιά τό Εὐαγγέλιο. Κακοπά-

θησαν γιά τό Εὐαγγέλιο «ὡς κακοῦργοι» (Β' Τιμ. β' 9).

• Ἄς μή σταθοῦμε στό γεγονός, ὅτι οἱ τρεῖς χριστιανοί, πού σφράγισαν μέ τό αἷμα τους τόν ἱεραποστολικό τους ζῆλο, δέν ἦσαν **ὀρθόδοξοι!** Ἄλλωστε δέν τοὺς ἀνακηρύττουμε Ἁγίους! Τοὺς προβάλλουμε ὅμως ὡς συγκλονιστικό παράδειγμα στους ὀρθόδοξους ἐκείνους, πού οὔτε κἂν στό χέρι τους πιάνουν τό Εὐαγγέλιο νά τό μελετήσουν!

Ἄλλοι χύνουν τό αἷμα τους γιά τό Εὐαγγέλιο, κι ἐμεῖς τό ἔχουμε στό **περιθώριο!** Ἄλλά χωρὶς Εὐαγγέλιο ἡ **ἀγριότητα** δέν μένει προνόμιο μόνο φανατικῶν Ἰσλαμιστῶν. Τά **ἄγρια** ἐγκλήματα στή λεγόμενη Ὀρθόδοξη Ἑλλάδα πού ὀφείλονται, Στήν «**ἀργία**», πού ἔχουμε καταδικάσει τό Εὐαγγέλιο!

Τουρισμός καί ἀπ. Παῦλος

Μόνο ὡς **τουρίστα** δέν μπορούμε νά φανταστοῦμε τόν ἀπόστολο Παῦλο. Βρέθηκε σέ πλοῖο, ἀλλά βασανιζόμενος ἀπό τὰ κύματα: ὄχι ὡς ἐπιβάτης **κρουαζιερόπλοιου!** Τόν ἔβαλαν σέ πλοῖο, ἀλλά δεμένο καί φρουρούμενο ἀπό ὀπλισμένους στρατιῶτες, γιά νά τόν μεταφέρουν στή φυλακὴ, στό σκαμνὶ τοῦ κατηγορουμένου καί στό μαρτύριο. Ὁχι γιά νά κάνη περιηγητικά ταξίδια σ' ἀκρογῶνια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἢ τοῦ Αἰγαίου καί Ἰονίου πελάγους.

Ἄρκει νά μελετήση κανεῖς τό τελευταῖο κεφάλαιο τῶν Πράξεων καί τό ἐνδέκατο τῆς Β' πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῆς, γιά νά δῆ τή σχέσι τοῦ ἀποστόλου Παύλου μέ τὰ **θαλάσσια ταξίδια**.

• Δέν προσφέρεται ὁ θαλασσοχτυπημένος Παῦλος γιά τουριστικά προσκυνηματικά ταξίδια καί **θρησκευτικὲς κρουαζιέρες**. Ἄντί νά ὀργανῶνῃ ἡ Ἱερά Σύνοδος Παύλειες κρουαζιέρες, ἄς προβάλλῃ τὴν Παύλειο Χριστολογία, τὴν Παύλειο ὁδοπορία, τὴν Παύλειο ὁμολογία, τὴν Παύλειο κακουχία, τὴν Παύλειο μαρτυρία.

Μέ ἀφορμὴ τό ναυάγιο τῆς Σαντορινῆς

τή Μεγάλη Πέμπτη, πολύς θόρυβος έγινε σχετικά μέ τήν πλοιοκτήτρια εταιρεία, πού φαίνεται, ὅτι ἦταν στήν ἐπιλογή τῆς Γ. Συνόδου γιά τήν ἐτοιμαζομένη πολυδάπανη κρουαζιέρα σέ λιμάνια ὅπου πέρασε ὁ Παῦλος. Μᾶλλον βαίνει πλέον πρός ματαιώσει ἡ ἐκκλησιαστική κρουαζιέρα!

• Ὁ ἀπ. Παῦλος δέν μπορεῖ νά γίνεται ἀφορμή ἐκκλησιαστικῶν **διενέξεων**. Βλέποντας ὁ μέγας Ἀπόστολος τήν ἀναφυεῖσα διένεξι μεταξύ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χριστοδούλου καί τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντ/πόλεως κ. Βαρθολομαίου ὡς πρός τή **μαθητική ἔκθεσι** μέ θέμα τό πρόσωπό του, ἐπαναλαμβάνει: «Μή ἦ ἐν ὑμῖν σχίσματα... Μή Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπέρ ὑμῶν; Ἦ εἰς τό ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε;» (Α' Κορ. α' 10-13).

Ὁ Πατριάρχης λέει:

—*Μέ ποιό δικαίωμα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καλεῖ νά γράψουν ἔκθεσι γιά τόν Παῦλο καί παιδιά, πού ἀνήκουν σέ μένα, πού δέν ὑπάγονται στή δικαιοδοσία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος;*

Λές κι εἶναι ἐκκλησιαστικό ἐγκλημα ἕνας μαθητής π.χ. ἀπ' τήν Κρήτη νά γράψῃ σκέψεις γιά τόν ἀπόστ. Παῦλο!

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος λέει:

—*Καί γιατί νά συνεννοῦμαι ἐκ τῶν προτέρων μέ τόν Πατριάρχη;*

Πάντως ὁ ἴδιος ὁ Παῦλος, ἔξω ἀπό **ἐκκλησιαστικές δικαιοδοσίες** (πού πνίγουν τήν ἀγάπη καί τήν ἐνότητα), ὡς **οἰκουμενικός Ἀπόστολος**, προβάλλει δύο ἐκθέσεις γύρω ἀπ' τό πρόσωπό του:

• Στή μιά ἐκθέτει τόν **μαρτυρικό** του «τουρισμό»: «Τρίς ἐνανάγησα, νυχθημερόν ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα» (Β' Κορ. ια' 25).

• Στήν ἄλλη ἐκθέτει τά **ροζιασμένα** ἀπ' τή σκληρή δουλειά χέρια του: «Ταῖς χρεῖαις μου καί τοῖς οὖσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐται» (Πράξ. κ' 34).

Σκότωσαν 500 περιστέρια!

Η αλιάνθρωποι! Ἔτσι χαρακτηρίστηκαν ἀπό ὅλα τά Μ.Μ.Ε. ἄγνωστοι, πού στίς 23 Ἀπριλίου 2007 σκότω-

σαν στήν πλατεία Κοτζιά (στό δημαρχεῖο τῆς Ἀθήνας) 500 περιστέρια.

—*Γιατί τά σκότωσαν; Τά περιστέρια δέν πείραζαν κανένα!*

• Τά ἄλλα περιστέρια, πού κατά συρροή καί κατ' ἐξακολούθησιν σκοτώνουμε στόν τόπο μας, πείραζαν κανένα; Μιλάμε γιά τά παιδιά, τά **θεϊκά αὐτά περισσότεράκια**, πού τά στέλνει ὁ Θεός στή ζωή, κι ἐμεῖς ἐν ψυχρῷ τά δολοφονοῦμε.

Γιατί ἡ γενοκτονία τῶν **ἐκτρώσεων**;

Γιατί ἡ ἀνανδρῆ **βρεφοκτονία**;

Γιατί οἱ γυναικολογικές κλινικές κατάντησαν **σφαγεῖα** παιδιῶν;

Γιατί ὄχι 500 περιστέρια, ἀλλά 300.000 ἄγγελοι κάθε χρόνο σκοτώνονται στή Ἑλλάδα; **Γιατί;**

• Τούς **φιλόζωους** τούς βλέπουμε. Ξεσηκώνονται γιά ἕνα σκυλί πού τοῦρριξαν «φόλα» ἢ γιά ἕνα περιστέρι πού τό σκότωσαν!

• Τούς **φιλόπαιδες** δέν τούς βλέπουμε νά ξεσηκώνονται γιά τό κατά τῶν παιδιῶν ὠργανωμένο ἐγκλημα, πού ὀνομάζεται ἐκτρωσις!

«*Ἀνάστασιν Χριστοῦ ἐορτάζομεν!*» Καί τήν ἴδια στιγμή **ἀνάστασι** Χριστοῦ ἀπαγορεύουμε! Σκοτώνουμε τή «ζωή ἐν τάφῳ».

• Γιατί σκότωσαν τά περιστέρια στήν πλατεία Κοτζιά; Λερώνουν -λένε- τίς προσόψεις τῶν νεοκλασικῶν γύρω κτηρίων! Καί τά παιδιά; Γιά νά μή χαλάσῃ ἡ **καλοζωία** στά ἑλληνικά σπίτια!

• Χωρίς, λοιπόν, περιστέρια (παιδιά) τό σπίτι! Τί τό παράξενο, πού γέμισε ὄχι ἀπλῶς κοράκια, ἀλλά **καταραμένους διαβόλους**;

Γηροκομεῖο «Ἡ Ἑλλάς»!

Η Εὐρωπαϊκή Ἐπιτροπή γιά τό δημογραφικό ἔδωσε στίς 17 Ἀπριλίου 2007 στή δημοσιότητα στοιχεῖα, πού ἐπιβεβαιώνουν, ὅτι σέ δύο δεκαετίες στήν Ἑλλάδα θ' ἀναλογοῦν σχεδόν ἕνας **συνταξιοῦχος** σέ κάθε **ἐργαζόμενο**. Ὀλέθριες οἱ ἐπιπτώσεις γιά τήν ἐπιβίωσι τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ἀλλά καί τή μορφή καί

λειτουργία της κοινωνίας. Νά μερικά στοιχεία:

- Μετά από δεκαπέντε χρόνια ο πληθυσμός της Ελλάδος από 11.041.000 κατοίκους θάχη φτάσει στους 11.316.000. Η ελάχιστη αύξησης θά οφείλεται στους άλλοδαπούς! Χωρίς αυτούς ο **πληθυσμός** θά κατεβή στά 8.000.000!

- Σήμερα στήν Ελλάδα τό ποσοστό τῶν **άνω τῶν 65** ἐτῶν εἶναι 26%. Τό 2030 θά εἶναι 40%. Ἄν σήμερα ἀντιστοιχῆ ἕνας συνταξιούχος σέ τέσσερις ἐργαζόμενους, τότε θά πλησιάζη ἡ ἀναλογία: Ἐνας συνταξιούχος πρὸς ἕνα ἐργαζόμενο!

- Ἢδη στήν Ἀττική ὁ ἐνεργός πληθυσμός φτάνει μόνο τό **50%**!

Οἱ εἰδικοί σημειώνουν: «Ἄν δέν προκύψει θεαματική μεταστροφή στίς ἀναπαραγωγικές συνήθειες τῶν Ἑλλήνων, ἡ κατάσταση θ' ἀντιμετωπιστῆ μόνο μέ αὐξηση τῶν ὀρίων συνταξιοδότησης». Δηλαδή, σύνταξις στά 75!

- Στροφή στή φύσι! Εἶναι τό σύνθημα πολλῶν. Ἐπιστροφή στή φυσική ζωή, πού λέγεται **οἰκογένεια** καί **ὁμαλή συζυγία**! Εἶναι ἡ μόνη λύσις καί γιά τό **δημογραφικό**.

- Ἡ **ἀποφυγή τῆς τεκνογονίας** κλείνει τήν πύλη τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ στά ἀνθρώπινα. Ἄλλά κλείνει καί τήν αὐλαία τῆς ζωῆς σ' αὐτό πού λέγεται Ελλάδα. Ἄν δέν μετανοήσουμε καί δέν

ἀλλάξουμε κι ὡς Ἐκκλησία ποιμαντική γραμμή, τό 2070 στόν Ἑλλαδικό χῶρο θά ζοῦν μόνο **ἕνα ἑκατομμύριο** Ἕλληνες! Ὁ τόπος θά παραδοθῆ ἀμαχητί στους **ἀλλοδαπούς**!

Μαθητικές δηλητηριάσεις

υμπώματα ὁμαδικῶν δηλητηριάσεων παρατηρήθηκαν σέ τρεῖς πολυήμερες **σχολικές ἐκδρομές** τό τελευταῖο δεκαήμερο τοῦ Ἀπριλίου. Ἐξήντα πέντε μαθητές βρέθηκαν σέ νοσοκομεία μέ ὀξεία γαστρεντερίτιδα.

- Ἀνησυχητικό τό φαινόμενο. Ἀναζητοῦνται οἱ ἔνοχοι ἀνάμεσα στους καταστηματαρχες, ὅπου κατέφυγαν γιά φαγητό τά παιδιά. Σέρβιραν στά παιδιά **ἀλλοιωμένες τροφές**!

- Γιά τή **δηλητηρίασι** ὁμως τῆς ψυχῆς τῶν παιδιῶν κατά τίς λεγόμενες σχολικές ἐκδρομές καμμιά ἀνησυχία, οὔτε ἀπ' τοὺς γονεῖς, οὔτε ἀπ' τοὺς ἐκπαιδευτικούς, οὔτε ἀπ' τό Ὑπουργεῖο Παιδείας.

- Ἀναλογίζεστε τό ποῦ «**μαντρώονται**» οἱ μαθητές καί οἱ μαθήτριες, γιά νά διασκεδάσουν τάχα; Ποιά **νυκτερινά κέντρα** κλείνονται πολύ πρίν, γιά νά «**φιλοξενήσουν**» τά παιδιά καί νά τοὺς προσφέρουν τήν προστυχία καί τήν ἀκολασία;

- Πρόκειται ὄχι γιά **ψυχαγωγία**, ἀλλά γιά **ψυχοκτονία**. Πρόκειται γιά φροντιστήρια διαφθορᾶς! Πρόκειται γιά ἀλλοίωσι τοῦ ψυχικοῦ κόσμου τοῦ παιδιῶν. Πρόκειται γιά μαστίγωσι τῶν αἰσθήσεων μέ κάθε εἶδους προκλητικό **αἰσθησιασμό**.

- Πολύτιμη ἡ σωματική ὑγεία τῶν παιδιῶν. Κανένας δέν ἀντιλέγει. Ἡ **ἀγνότητα** ὁμως τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματός τους δέν εἶναι πολύτιμη;

Φαντάζεστε ν' ἀκριβοπληρώνεται ἐστιατόριο, πού σερβίρει δεδηλωμένη βρώμικη τροφή; Γιατί ἀκριβοπληρώνονται τά **νυκτερινά κέντρα**, ὅπου βεβαιωμένα σερβίρεται τό δηλητήριο στίς ἐφηβικές ψυχές;

Τόσο, λοιπόν, ὑποτιμᾶται ἡ ἀξία τῶν παιδιῶν; **Στομάχια** μόνο εἶναι; **Ψυχές** δέν ἔχουν;

Δέκα εὐρώ ἢ ἐπίσια συνδρομή

- Ἡ ἐξόφλησις γίνεται:

- Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι «**Βαπτιστής**», **Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα**.

- Στό Γραφεῖο **Χριστοκοπίδου 12 (Μοναστηράκι)** καί στό Βιβλιοπωλεῖο «**Βαπτιστής**», **Ἐθν. Ἀντιστάσεως 103 (Ἄγιο Δημήτριο)**.

- Λογαριασμό: **0026.0236.39.0100353548 EUROBANK**.

- Οἱ τοῦ **ἐξωτερικοῦ** ν' ἀποστέλλουν τό ἔμβασμά τους στό ὄνομα «**Βαπτιστής**» (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

- Τηλέφ.: **2103212713** καί **2109765440**.